

Na podlagi 46. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode na območju Občine Straža (Uradni list RS, št. 38/10 in št. 26/12) in 15. člena Statuta Občine Straža (Uradni list RS, št. 07/07 in 27/08) in je Občinski svet Občine Straža na ___ seji dne _____ sprejel

TEHNIČNI PRAVILNIK

o javni kanalizaciji v Občini Straža

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

S tehničnim pravilnikom o javni kanalizaciji (v nadaljnjem besedilu: tehnični pravilnik) se podrobneje urejajo tehnični normativi in postopki pri odvajanju in čiščenju odpadne vode na območju Občine Straža.

2. člen

(obveznost uporabe)

Tehnični pravilnik so dolžni upoštevati vsi sodelujoči pri projektiranju, gradnji, komunalnem opremljanju in v upravnem postopku in je obvezen za izvajalca javne službe in uporabnike javne kanalizacije.

3. člen

(javna kanalizacija)

Javna kanalizacija je sistem kanalskih vodov, kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških naprav, ki se povezujejo v sekundarno, primarno ali magistralno kanalizacijsko omrežje in s pomočjo katerega se zagotavlja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode iz stavb ter padavinske vode s streh in iz utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih javnih površin. Objekti in naprave javne kanalizacije so lokalna gospodarska javna infrastruktura. Priključki stavb na javno kanalizacijo in pretočne ter nepretočne greznice in male čistilne naprave z zmogljivostjo manjšo od 50 PE, niso objekti javne kanalizacije.

Naprave in objekti javne kanalizacije so:

- kanalizacijsko omrežje z revizijskimi jaški,
- razbremenilniki visoke vode,
- zadrževalni bazeni padavinske vode,
- črpališča odpadnih vod,
- čistilne naprave za čiščenje odpadne vode,
- drugi objekti in naprave, ki so namenjeni za pravilno in nemoteno odvajanje in čiščenje odpadne vode.

Javna kanalizacija so medsebojno funkcionalno povezane naprave in objekti, ki so namenjeni za odvajanje in čiščenje odpadne vode uporabnikov.

4. člen

(interna kanalizacija)

Interna kanalizacija so naprave in objekti, ki so namenjeni za odvajanje in čiščenje odpadne vode samo enega uporabnika in je priključena na javno kanalizacijo.

Za interno kanalizacijo se štejejo:

- vertikalna in horizontalna kanalizacija v objektu,
- naprave za akumulacijo, prečrpavanje in nevtralizacijo odpadne vode,
- priključek stavbe,
- kontrolni jašek na priključku stavbe,
- čistilna naprava za predčiščenje.

Interna kanalizacija je praviloma priključena na javno kanalizacijo po priključnem kanalu v najbližji revizijski jašek. V predelih, kjer je zgrajeno ločeno kanalizacijsko omrežje za zbiranja odpadne in padavinske vode, mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da se padavinske vode odvajajo po ločenem priključnem kanalu.

Priključitev mora biti izvedena tako, da v primeru dviga gladine vode v javni kanalizaciji ne pride do zalitja prostorov v objektu (ustrezna višinska razlika, proti povratne lopute,...).

5. člen

(kanalizacijski sistemi)

Glede na vrsto komunalne rabe se delijo kanalizacijski sistemi na:

- javne kanalizacijske sisteme,
- interne kanalizacijske sisteme.

Glede na namen odvajanja odpadne vode je lahko javni kanalizacijski sistem:

- mešan – odpadna in padavinska voda se odvaja skupaj v enem kanalizacijskem sistemu
- ločen – odpadna voda. Se odvaja v enem kanalizacijskem sistemu, padavinska voda pa v drugem

Načeloma mora padavinska voda ponikati oz. jo je potrebno odvajati direktno v vodotok, kjer je le mogoče.

6. člen

(kanalizacijsko omrežje)

Kanalizacijsko omrežje in naprave se po svojem namenu in funkciji delijo na sekundarne, primarne in magistralne.

a) Sekundarno omrežje in naprave so:

- kanalizacija mešanega ali ločenega omrežja za neposredno priključevanje porabnikov na posameznem območju (stanovanjskem, industrijskem, turističnem in na območjih manjših naselij),
- črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode na sekundarnem omrežju,
- naprave za čiščenje odpadne vode na posameznem območju (stanovanjskem, industrijskem, turističnem in na območjih manjših naselij).

b) Primarno omrežje in naprave so:

- kanalski cevovodi za odvajanje odpadne in padavinske vode iz dveh ali več stanovanjskih območij in drugih območjih v ureditvenem območju naselja,
- črpališča za prečrpavanje odpadnih in padavinskih voda iz dveh ali več stanovanjskih območij in drugih območij v ureditvenem območju naselja,
- naprave za čiščenje odpadnih voda iz dveh ali več stanovanjskih območij in drugih območij v ureditvenem območju naselja.

c) Magistralno omrežje in naprave zajemajo omrežje in naprave, ki so regijskega ali medregijskega pomena, in sicer:

- kanalski cevovodi za odvajanje odpadne in padavinske vode,
- črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode na magistralnem omrežju,
- čistilne naprave, s katerimi se zaključuje magistralno omrežje.

7. člen

(definiranje pojmov)

Drugi izrazi v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

- kanal je cevovod za odvajanje odpadne vode, ki je položen v zemljo in deluje po težnostnem načelu.
- priključek stavbe na javno kanalizacijo je kanalski vod in je del interne kanalizacije, ki je v lasti uporabnika in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do prvega revizijskega jaška ali do zunanje stene stavbe, če revizijskega jaška ni možno postaviti.
- kontrolni jašek je jašek na priključnem kanalu za meritve in odvzem vzorcev.
- revizijski jašek je jašek na interni ali javni kanalizaciji za opravljanje nadzora vzdrževalnih del.
- podslapje je vertikalni cevovod ob revizijskem jašku za premostitev višinske razlike v kanalu ali na priključku.
- kaskada je prelivna stopnica v kanalu.
- zadrževalni bazen je bazen za akumulacijo padavinske vode.
- razbremenilnik visokih voda je jašek za regulacijo vtoka padavinske vode v javno kanalizacijo.
- peskolov je jašek za izločanje peska iz odpadne vode.
- črpališče je objekt za prečrpavanje odpadne vode.
- pretočna greznica je naprava za čiščenje komunalne odpadne vode brez ozračevanja, v kateri se komunalna odpadna voda anaerobno obdela skladno s standardoma SIST DIN 4261 – del 1 in SIST EN 752-1: 1995.
- nepretočna greznica je nepropusten zbirnik komunalne odpadne vode, iz katerega se vsa komunalna odpadna voda in izločeno blato odvaža v čiščenje oziroma obdelavo na komunalno čistilno napravo.
- čistilna naprava je objekt za primarno, sekundarno in terciarno čiščenje odpadne vode.
- čistilna naprava za predčiščenje je naprava v lasti uporabnika, ki je zgrajena z namenom, da se iz odpadnih voda popolnoma ali delno izločijo tiste škodljive snovi, ki bi poslabšale lastnosti odpadne vode v javni kanalizaciji in je nameščena praviloma pred priključkom na javno kanalizacijo.

II. PROJEKTIRANJE IN GRADNJA JAVNE KANALIZACIJE

8. člen

(projektiranje kanalizacije)

Kanalizacijsko omrežje mora biti projektirano in zgrajeno tako, da zagotavlja optimalen odvod odpadne in padavinske vode ob minimalnih stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja.

Cilji projektiranja, gradnje in rekonstrukcije so:

- zaščita odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično preobremenitvijo in negativnimi okoljevarstvenimi efekti,
- zaščita podtalnice,
- skrb za lokalno varovanje vodonosnikov,
- zagotovitev primerne zmogljivosti kanala,
- skrb za varne delovne pogoje,
- skrb za trajnost sistema,
- zadovoljivo delovanje in vzdrževanje,
- dostopno in varno kontroliranje, čiščenje in vzdrževanje kanalov,
- obratovanje objektov in naprav s strojno opremo brez povzročitve škode,
- statična in dinamična nosilnost kanala,
- sprememba hidravličnih lastnosti (prevodnosti),
- obratovanje brez zamašitev,
- omejitev pogostosti preplavitve na predpisano vrednost,
- varovanje javnega zdravja in življenj,
- da preobremenitev ne bi prekoračevala predpisanih vrednosti,
- varovanja zdravja in življenj obratovalnega osebja,

- varovanje vodotokov pred onesnaževanjem v okviru predpisanih omejitev,
- kanalizacija ne ogroža obstoječih objektov, ki mejijo na oskrbovalne naprave,
- doseganje zahtevane življenjske dobe in ohranitev funkcionalnega stanja naprav,
- vodotesnost kanalizacije za odpadno vodo, ustrezno zahtevam preizkušanja,
- preprečitev nastajanja smradu in strupenih snovi.

Izbira vrste sistema za odvajanje odpadne in padavinske vode je v pretežni meri odvisna od:

- stanju najboljše razpoložljive tehnike,
- vrste sistema, ki že obstaja,
- kapacitete in kvalitete odvodnika,
- vrste dotokov v sistem,
- potrebe po čiščenju,
- topografije,
- obstoječih čistilnih naprav,
- drugih lokalnih pogojev.

Vplivi sistemov za odvod vode v vodotoke morajo izpolnjevati zahteve predpisov iz varstva okolja.

Pozornost je treba posvetiti topografskim značilnostim terena in geološki sestavi tal. Kjer so geološke karte pomanjkljive, je treba izvesti raziskave. Z geotehničnimi raziskavami je treba pridobiti natančne podatke o:

- obtežbah kanalov in objektov na njih,
- nevarnosti drsin,
- posedanju,
- gibanju finih delcev (izpiranju),
- nabrekanju v glinenih slojih,
- toku in gladini podtalnice,
- možnostih napajanja vodonosnika,
- obremenitvah bližnjih objektov in cest,
- poprejšnji uporabi zemljišča (vključujoč rudarstvo),
- možnost gradnje z alternativnimi vrstami gradnje,
- možnostih uporabe vrste cevi,
- možnostih uporabe posteljice cevi,
- agresivni zemljini ali podtalnici.

Pri presoji, ali so zahteve sistema za odvod vode izpolnjene, je treba upoštevati vse razpoložljive podatke o:

- poplavih,
- zamašitvah,
- porušitvah kanalov,
- boleznih, poškodbah, smrtnih primerih vzdrževalnega osebja,
- boleznih, poškodbah, smrtnih primerih drugih oseb,
- poškodbah kanalov,
- upoštevanju pogojev na vtokih in izpustih v sistem za odvod vode in iz njega,
- pregledih kanalov s TV kamero,
- pritožbah o širjenju smradu,
- hidravličnih preverbah,
- delovanju mehanskih in električnih naprav,
- rezultatih tlačnih preizkusov,
- preobremenitvah in
- delovanju in stanju regulacijskih naprav.

Če postavljene zahteve iz tega člena niso izpolnjene, je potrebno izvesti ukrepe za izboljšanje stanja.

Načrti in karte katastra kanalizacijskega sistema so osnova za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo kanalizacijskega sistema.

9. člen

(upoštevanje predpisov)

Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati določila tega pravilnika in smernice, ki jih opredeljuje izvajalec javne službe, državni standardi SIST in Evropski standardi EN 1610 ter ATV norme. Pri projektiranju in izgradnji kanalizacije je potrebno zagotoviti takšne rešitve, da je na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in kanalizacijskih naprav.

10. člen

(gravitacijski kanal)

Za gradnjo kanalov javne kanalizacije se lahko uporabljajo cevi, ki:

- zagotavljajo vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim, biološkim in drugim vplivom,
- so izdelane vključno s tesnili iz materialov, ki v stiku z odpadno vodo ne smejo spreminjati kakovosti vode glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti,
- zagotavljajo stabilnost in funkcionalnost cevovoda minimalno 50 let,
- so v skladu s projektno dokumentacijo,
- so standardnih dimenzij (DN), kar pomeni nazivni notranji premer cevovoda,
- so bile dane v promet skladno s predpisi o gradbenih proizvodih,
- zagotavljajo izdelavo kanalizacije v skladu s SIST EN 1610,
- omogočajo varno gradnjo in obratovanje v temperaturnem območju od -10°C do 40°C ,
- omogočajo visokotlačno čiščenja kanalizacije s tlakom do 250 bar,
- odpornost na kemikalije (pH od 1-13).

Najmanjši dovoljeni notranji profil kanala javne kanalizacije je 200 mm, najmanjši dovoljeni notranji profil priključka je 150 mm.

Najmanjši dovoljeni naklon kanala javne kanalizacije se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,5 m/s.

Cevi za kanale javne kanalizacije se mora polagati na peščeno posteljico debeline 10 cm, kadar pa je naklon kanala do 0,5%, pa na betonsko podlago.

Cevi za kanal javne kanalizacije ali spojni kanal se morajo zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je kanal zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem. V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

11. člen

(tlačni vod)

Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. V primeru izvedbe tlačnega voda daljšega od 150 m je treba na dostopnem mestu na polovici trase predvideti jašek s čistilnim kosom za nujne primere čiščenja. Pri daljših odsekih pa na vsakih 150 m.

Ob nihanjih naklona vgrajene tlačne cevi je potrebno predvideti tudi blatnike, zračnike,...

Globina vkopa tlačne cevi naj bo minimalno 0,8 m.

Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod, daljši od 50 m, in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

12. člen

(revizijski jaški)

Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menjajo smer, naklon ali prečni profil kanala in na mestih združitve dveh ali več kanalov.

Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški so načeloma:

- za kanale DN 150 do DN 250 40 m
- za kanale DN 250 do DN 500 60 m
- za kanale DN 500 do DN 800 80 m
- za kanale nad DN 800 100 m.

Revizijski jaški so premera:

- do globine 3 m min DN 800 mm,
- pri globini nad 3 m min DN 1000 mm.

Pri združevanju kanalov s premerom nad DN 400 mm morata kanala na vtočni strani oklepati kot, ki je enak ali manjši od 45, pri kanalih manjšega premera pa je izvedena priključitev pod kotom v loku v koritnici.

Revizijski jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji.

Vstopne lestve je treba vgraditi v revizijske jaške, globine večje od 5 m.

Material jaška mora biti praviloma enak materialu in nosilnosti (SN) cevovoda.

13. člen

(pokrov jaška)

Jašek mora biti pokrit z litoželeznim pokrovom dimenzije \varnothing 60 cm. Nosilnost pokrova na jašku mora ustrezati normativu EN 124.

Na pokrovu mora biti napis KANALIZACIJA s črkami, velikosti min 5 cm ter grb Občine Straža.

Pokrov na jašku, ki je zgrajen na poplavnem terenu, mora biti vodotesen.

14. člen

(peskolov)

Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v sistem. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, deževni bazeni, čistilne naprave) na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z izločevalniki lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem dovoljenem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin.

Na priključku za odvod padavinskih voda z utrjenih površin v javno kanalizacijo mora biti zgrajen peskolov, ki mora biti dimenzioniran tako, da je največja hitrost pretoka skozi peskolov 0,2 m/s.

Peskolovi, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezen certifikat.

15. člen

(lovilec olj)

Kjer obstaja možnost onesnaženja odpadnih voda z olji ali maščobami (garaže, delavnice, pralne ploščadi, kuhinje itd.), mora biti pred priključkom na javno kanalizacijo zgrajen lovilec olj oz. maščob.

Lovilci lahkih tekočin se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo, manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v kanalizacijo in v padavinsko kanalizacijsko omrežje pred izpustom v vodonosnik, če se odvaja padavinska voda s površin, kjer obstaja možnost razlitja lahkih tekočin. Izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu s standardom SIST EN 858. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin. Če so vgrajeni v interno kanalizacijo in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Lovilci lahkih tekočin, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezen certifikat.

Gradnja lovilcev olj je obvezna:

- na varstvenih pasovih vodnih virov in na območjih, ki ležijo na vplivnih območjih vodarn, v primeru, ko se padavinska voda odvaja v ponikovalnico,
- v garažah in na pralnih ploščadih,
- na parkiriščih za tovorna vozila in avtobuse.

Lovilci maščob se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti maščobe, ki jih po predpisih ni dovoljeno izpustiti v kanalizacijo. Izdelani in dimenzionirani morajo biti po veljavnih standardih. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih maščob. Vzdrževanje ter skrb za odstranjevanje izločenih maščob ima uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe.

Lovilci maščob, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti spričevalo o ustreznosti. Vgradnja lovilcev maščob je obvezna v gostinskih lokalih.

Izvedba merilnega mesta, parametri onesnaženosti ter obseg in metode izvajanja meritev morajo biti v skladu z veljavno zakonodajo.

16. člen

(podslapje)

V primeru, ko je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 1 m, je treba predvideti podslapje. Podslapje se zgradi na zunanji ali notranji strani revizijskega jaška s T-kosom, vertikalno cevjo in iztočnim lokom 90°.

Jašek z vgrajenim notranjim podslapjem naj bo premera minimalno 1200 mm. Izvede se iz enakega materiala ali iz materiala z boljšimi lastnostmi, kot je osnovni kanal.

V primeru, ko so hitrosti odpadne vode v kanalu velike, je na vertikalnih lomih treba izvesti umirjevalne elemente. Z umirjevalnimi elementi se zmanjša energija toka odpadne vode na stene revizijskega jaška.

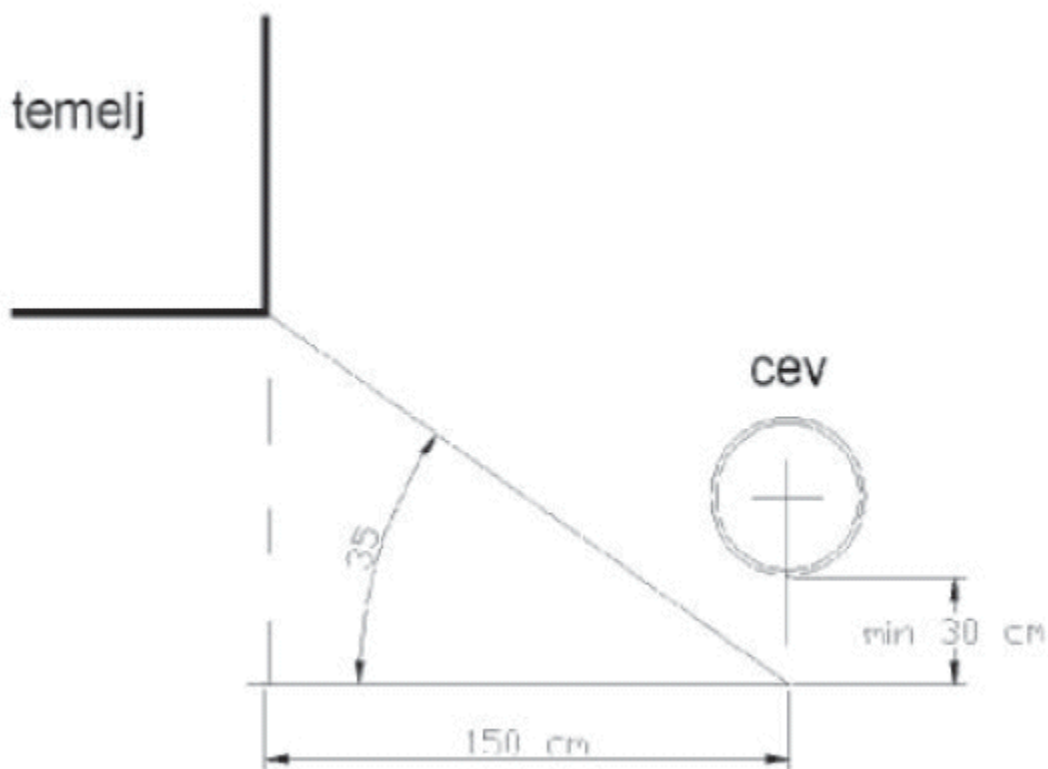
17. člen

(odmiki)

Horizontalni odmiki med kanalizacijo in drugimi komunalnimi vodi (merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih vodov) morajo biti najmanj:

Komunalni vod	Komunalni vod je nad nivojem kanalizacije	Komunalni vod je pod nivojem kanalizacije
Vodovod (velja za fekalni ali mešani kanal)	1,5 m	3,0 m
Vodovod (velja za meteorni kanal)	1,0 m	1,5 m
Plinovod	1,0 m	1,0 m
Energetski kabli (elektro, JR, TK)	1,0 m	1,0 m
Toplovod (v kineti)	0,5 m	0,8 m

Horizontalni (svetli) najmanjši odmik od spodnjega roba podzemnega temelja ali podzemnega objekta ne sme biti manjši od 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa s hipotenuzo trikotnika, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

Horizontalni odmik od ostalih objektov mora biti najmanj:

Objekt	Odmik
Drogovi (elektro, JR, TK)	1,0 m
Drevesa	2,0 m
Grmičevje	1,0 m

Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši, kot jih določa standard SIST EN 805 v točki 9.3.1, in sicer:

- horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,4 m,
- horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,4 m,
- v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih napeljav velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,2 m.

Posebno je treba paziti, da se med izkopom zagotovi stabilnost obstoječih objektov, naprav in podzemnih napeljav.

18. člen

(križanja)

V primerih križanja, ko je:

a) vodovod pod kanalizacijo, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjena od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 3 m na vsako stran,
- v primeru možnosti kontrole drenirane vode sta ustji zaščitne cevi lahko odmaknjena od zunanje stene cevi kanalizacije 0,8 m na vsako stran,

- v izjemnih primerih je po dogovoru z upravljavcem vodovod lahko zaščiten tudi drugače (PVC folija, glinen naboj),
- vertikalni odmik je najmanj 0,6 m.

b) vodovod nad kanalizacijo na območju vodoprepustnega zemljišča, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene kanalizacije najmanj 3 m na vsako stran,
- vertikalni odmik je najmanj 0,6 m.

c) vodovod nad kanalizacijo na območju vodoneprepustnega zemljišča, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi (posteljici in zasipa obeh vodov niso neprepustni, zato se v primeru puščanja kanalizacije odpadna voda lahko dvigne v območje vodovoda),
- v tem primeru vodovoda ni treba obvezno vgraditi v zaščitno cev,
- vertikalni odmik je najmanj 0,6 m.

19. člen

(nadzemno prečkanje)

Nadzemno prečkanje se lahko izvede:

- s pomočjo samostojne mostne konstrukcije, ki poleg urbanističnih pogojev in statike upošteva tudi pogoje, določene v drugih točkah tega pravilnika,
- s pomočjo cestne mostne konstrukcije ob upoštevanju pogojev, določenih v drugih točkah tega pravilnika.

Kanal je lahko vidno obešen na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajen v kineti.

V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanala ter temu primerno izbrati način pritrditve kanala, kompenzacijo dilatacij ter zaščite proti zmrzali.

20. člen

(prečkanje vodotoka)

Pri podzemnem prečkanju vodotoka se cevi polagajo v primerno izkopane jarke v dnu vodotoka. Način izkopa, polaganje kanala in zasip so odvisni od vrste vodotoka (širina, globina, pretok itd.) ter od oblike in vrste terena brežin (strm, položen, rašččen, plazovit teren itd.).

Vsako podzemno prečkanje vodotoka je treba načrtovati posebej. Pri tem je treba upoštevati navodila soglasodajalcev, proizvajalcev cevi in izkušnje podjetij, ki ta dela opravljajo.

21. člen

(prečkanje železnice)

Pri podzemnem prečkanju železnice je potrebno poleg pogojev, določenih v prejšnjih točkah izpolniti še naslednje zahteve:

- prečkanje železnice mora biti izvedeno v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti izven gradbenega telesa železniškega tira,
- na obeh koncih zaščitne cevi mora biti izdelan revizijski jašek.

22. člen

(prečkanje ceste)

Podzemno prečkanje cest se praviloma izvaja brez uporabe zaščitnih cevi, če je kanal vgrajen v globini, ki jo predpisuje proizvajalec cevi.

23. člen

(razbremenilnik)

Razbremenilniki so objekti na kanalski mreži in služijo za odvod padavinske vode. Grajeni so z namenom, da v času močnejših padavin del padavinske vode odvajajo neposredno v odvodnik in s tem znižajo maksimalne pretoke v odvodnih kanalih.

Pri dimenzioniranju razbremenilnikov, ki so znotraj sistema kanalizacije, je treba upoštevati:

- pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, predvsem prvi močno onesnaženi val je treba zadržati v sistemu in ga odvajati na čistilno napravo,
- predvideti je treba iztok padavinske vode v odvodnik na razbremenilnih objektih,
- poleg izgradnje zadrževalnih bazenov je treba izkoristiti tudi zadrževalno kapaciteto obstoječe kanalske mreže,
- ATV 128.

Razbremenilniki so praviloma sestavljeni iz naslednjih enot:

- dotočni kanal,
- razbremenilna komora s prelivno steno,
- dušilna komora z vgrajeno dušilko (dušilna zapornica, težnostna dušilka ipd.),
- iztočni kanal iz dušilne komore,
- iztočni kanal za odvod prelite vode iz razbremenilne komore v odvodnik.

V razbremenilne objekte se po potrebi vgrajuje naslednja oprema:

- dušilke, zapornice, regulacijske prelivne stene ipd.,
- elektro-strojne inštalacije,
- merilno-regulacijska oprema s prenosom podatkov v nadzorni center.

V primeru vgradnje določenih tipov navedene opreme je treba objekt razbremenilnika oskrbeti z nizkonapetostnim elektropriključkom z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata.

24. člen

(črpališče)

Črpališča gradimo povsod tam, kjer odpadne vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig odpadne vode na višji nivo.

Potrebno je upoštevati naslednje pogoje:

- akumulacijski bazen mora biti primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku, čas akumuliranja med vklopoma črpalke je maksimalno 2 uri oziroma pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpalk na uro glede na karakteristike črpalk,
- premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80, v primeru uporabe sekalne črpalke lahko tudi manjši,
- minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke:
- vertikalni vodi 1 m/s
- horizontalni vodi 0,7 m/s
- maksimalna hitrost v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalk paralelno maks. 2 m/s
- grablje ali sito je treba nameščati pri črpališčih z dotokom, večjim od 30 l/s,
- zmogljivost črpalk se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen,
- črpališče z rezervnimi črpalkami mora biti krmiljeno tako, da se rezervne črpalke izmenjujejo z aktivnimi (alternujoče),
- rotor črpalke brez predhodnega čiščenja oziroma sekanja večjih delcev mora omogočati prehod delcev velikosti:
 - min 80 mm - za črpališča velikosti oskrbovanega območja do 100 PE,

- min 100 mm - za črpališča velikosti oskrbovanega območja nad 100 PE,
- oprema za krmiljenje, nadzor in prenos podatkov (GSM, GPRS) mora vključevati števec obratovalnih ur (ali števec števila vklopov) za vsako črpalko oziroma napravo pri črpališčih.

Črpališče naj bo praviloma klasične vodnjaške oblike (okroglo), ustreznega premera in mora biti dostopno s specialnim vozilom za čiščenje kanalizacije. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami, sicer pa naj bo le pokrito z nerjavečim pokrovom. Predvideno naj bo zaklepanje pokrova. Objekt mora biti zaščiten z ograjo. Elektro omarica z inštrumenti in opremo za kontrolo delovanja in napajanja objekta naj bo locirana v neposredni bližini črpalnega bazena (maksimalna oddaljenost 15 m), postavljena na betonski podstavek, izveden po predpisih oziroma zahtevah distributerja električne energije.

Za lokacijo črpališča je priporočena oddaljenost do 25m od možnosti dostopa s tovornim vozilom.

Elektronapajanje, upravljanje in kontrola delovanja naprav so izvedeni v prostostoječi ali stenski elektroomarici, locirani v nadzemnem delu ali na betonskem podstavku ob črpališču (zaščita IP 55). Zagotoviti je treba ukrepe, ki preprečujejo kondenz in zmrzovanje.

25. člen

(zadrževalni bazen)

Kjer obstaja možnost, da bi zaradi okvar ali drugih vzrokov lahko odtekla v javno kanalizacijo taka odpadna voda, ki bi lahko povzročila okvaro javne kanalizacije ali porušila režim na čistilni napravi, mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da je možno odvod v javno kanalizacijo prekiniti oziroma zadržati.

Zadrževalni bazeni so objekti na kanalski mreži za odvod padavinske vode. Grajeni so z namenom, da del padavinskega odtoka začasno zadržijo. Z izgradnjo zadrževalnih bazenov se praviloma doseže zmanjšanje maksimalnega padavinskega odtoka in zato potrebne manjše profile dovodnih kanalov, ter zadržanje in delno čiščenje prvega vala močno onesnažene padavinske vode.

Pri dimenzioniranju zadrževalnih bazenov je potrebno pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, predvsem pa prvi močno onesnaženi val, zadržati v sistemu in ga odvajati na čistilno napravo, predvideti iztok padavinske vode v odvodnik na razbremenilnih objektih, poleg izgradnje zadrževalnih bazenov izkoristiti tudi zadrževalno kapaciteto obstoječe kanalske mreže.

Pri projektiranju bazena je potrebno upoštevati parametre (količina zadržane vode, višina zaježitve, maksimalni iztok iz bazena), ki jih določi upravljavec javnega kanalizacijskega sistema.

Pri dimenzioniranju zadrževalnih bazenov na lokalnih kanalskih sistemih je potrebno navedena določila smiselno upoštevati, bazene pa dimenzionirati na podlagi ustreznih predpisov (predvsem ATV 166).

Zadrževalni bazeni so praviloma sestavljeni iz naslednjih enot:

- enote na dotoku v bazen (dotočni kanal, dotočna komora),
- akumulacija (pokrita/nepokrita, peskolov, korito za sušni pretok, akumulacijski prostor, prelivna stena, potopljene stene in drugo),
- enote na iztoku iz bazena (iztočni kanal, kanal za prelito vodo z iztokom v odvodnik in drugo).

V bazene je po potrebi treba vgraditi naslednjo opremo:

- čistilni elementi (avtomatske grablje, naprava za kompaktiranje odpadkov s kontejnerjem, prekucniki za izpiranje dna akumulacije, črpalke in mešala za usedline ter drugo),
- regulacijski elementi (senzorji za merjenje pretoka in nivoja, dušilke, zapornice in drugo),
- kontrola delovanja naprav – brezžični ali kabelski sistem zveze s prenosom podatkov v nadzorni center vzdrževalne službe (postavitev antene na lokaciji objektov, v prostoru upravljanja pa potrebna oprema, vgrajena v elektroomarici).

Vgraditi je potrebno tudi nekatere inštalacije:

- tlačni sistem za izpiranje sten bazena, vodovodni priključek iz javnega vodovoda ali drug ustrezeni sistem,
- nizkonapetostni elektropriključek iz omrežja z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata,
- pri pokritih akumulacijah sistem za prisilno prezračevanje s čiščenjem zraka akumulacijskega prostora.

26. člen

(prekucnik)

Če se kanalska mreža sama po sebi ne izpira dovolj (hitrosti pri srednjem dnevnem pretoku so manjše od 0,4 m/s), je na neprehodnih kanalih potrebno izvesti dodatne ukrepe za samoizpiranje – jašek s prekucnikom. Delovanje prekucnika mora omogočiti, da v kanalu pride večkrat na dan do kratkotrajnih čistilnih pretokov s hitrostjo višjo od 0,7 m/s.

Objekt, v katerega je postavljen prekucnik, je praviloma zgrajen iz armiranega betona oziroma iz drugega ustreznega materiala. Prenesti mora vse predvidene obtežbe (zemeljski pritisk, prometna obtežba, hidrostatični pritisk in drugo) in mora biti vodotesen. Imeti mora vstopno odprtino, pokrito s primernim pokrovom. Tla v objektu morajo biti nagnjena proti vtoku v kanal, ki se izpira.

V objekt se namesti posoda – prekucnik. Velikost in geometrijske karakteristike prekucnika, ki mora akumulirati ustrezno količino vode, pogojujejo dimenzije objekta.

Prekucnik je posoda iz nerjaveče debelejšje pločevine, ki se permanentno polni in prazni. Predvidoma se polni z vodo iz vodovoda, kjer to ni mogoče, pa z odpadno vodo. Princip delovanja je zasnovan na spremembi težišča polne posode glede na težišče prazne. Pri polni posodi se skupno težišče posode in akumulirane vode postavi v točko, v kateri je omogočena prevrnitev posode. Močan vodni tok izplakne usedline v kanalu. Tečajji prekucnika morajo biti iz primerne materiala, ki v odpadni vodi ne oksidira.

27. člen

(merjenje pretoka)

V kanalizacijskih sistemih in na čistilnih napravah uporabljamo naslednje osnovne načine merjenja pretoka odpadne vode:

- odprt sistem, kjer voda odteka gravitacijsko je pretok funkcija globine vode, nagiba ter omočenega preseka v merilnem kanalu: $Q = f(h, s, A)$;
- zaprt sistem, kjer odpadno vodo črpamo po ceveh je pretok funkcija hitrosti vodnega toka in preseka cevi $Q = f(v, A)$.

Merjenje odtoka se lahko izvaja s sledili.

Pretok izračunamo iz znane množine dodanega sledila. Za meritev s sledili mora uporabnik pripraviti poseben načrt izvajanja meritve. Merjenje pretoka s sledili se izvaja le v posebnih primerih (kalibracija merilnih korit, meritev dotoka na čistilne naprave).

Merjenja pretoka odpadne vode se morajo izvajati v skladu s standardi in tehničnimi predpisi.

28. člen

(čistilna naprava)

Čistilna naprava za prečiščevanje odpadne vode mora zadostiti naslednjim zahtevam:

- ATV smernicam,
- stanje najboljše razpoložljive tehnike,
- upoštevani morajo biti veljavni predpisi in standardi za to področje,
- ne sme biti preobremenjena,
- ne sme predstavljati nevarnost za zdravje in življenje ljudi,

- naprava ne sme povzročati prekomernenega smradu, hrupa in emisij,
- nevarnosti za osebe na objektih in napravah morajo biti zmanjšane na najmanjšo možno mero,
- projektirana uporabna doba objektov in naprav je 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektrostrojno opremo,
- dosežena mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov,
- načrtovani morajo biti pogoji za učinkovito vzdrževanje,
- možno mora biti povečanje oziroma spreminjanje procesov na objektih in napravah,
- dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa, možnost slabega delovanja mora biti zmanjšana na minimum,
- poraba energije mora biti zmanjšana na najmanjšo možno mero.

V projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata.

Pri zasnovi ČN se mora upoštevati naslednje podatke:

- stanje najboljše razpoložljive tehnike,
- podatki o sestavi odpadne vode, iz katerih je razvidna tudi prisotnost agresivnih in korozivnih snovi,
- podatke o klimatskih razmerah in značilnostih lokacije, kot so temperatura, vlažnost, vetrovi, poplavno območje, ipd.,
- zahteve, ki se nanašajo na hrup, smrad, prah, pene, vibracije, elektromagnetna sevanja ipd.,
- posebne zahteve, ki se nanašajo na zasnovo ČN in so praviloma določene v razpisni dokumentaciji oziroma v projektni nalogi za objekte in naprave na ČN,
- posebne zahteve, ki se nanašajo na vzdrževanje.

Pri projektiranju ČN je treba upoštevati več osnovnih zahtev:

- vse ČN se načrtujejo in gradijo tako, da omogočajo predpisane učinke glede odstranjevanja ogljikovih, dušikovih in fosforjevih spojin, varno in ekonomično odstranjevanje odvečnega blata in drugih odpadkov v skladu s predpisi,
- vse naprave, ki se lahko pokvarijo, morajo biti instalirane tako, da je dosežena zadostna varnost obratovanja in čiščenja, tudi če ne delujejo vedno z največjim izkoristkom oziroma če je del vgrajenih naprav pokvarjen,
- kjer je možno in smiselno, je treba predvideti obtoke v primeru rekonstrukcije in vzdrževanja,
- v primerih, ko je oskrba z energijo lahko pogosto motena, je treba predvideti ustrezno rezervno napajanje elementov in naprav,
- proces na ČN mora biti zasnovan tako, da se po končani motnji vzpostavi normalno operativno stanje v najkrajšem možnem času,
- ČN mora biti zasnovana tako, da je možno vzorčenje odpadne vode na dotoku in na iztoku iz naprave oziroma iz kateregakoli elementa ČN na mestih, ki so pomembna za kontrolo procesa in emisij,
- vse informacije o kvaliteti in kvantiteti snovi in elementov na ČN, ki so pomembne za učinkovito delovanje ČN, morajo biti dostopne (pretoki, nivoji, tlaki, temperature, koncentracija snovi, pH vrednost),
- omogočeno mora biti varno in preprosto čiščenje, vzdrževanje in popravila objektov in naprav na ČN.

Konstruktivske zahteve za objekte so:

- konstrukcija objektov na ČN mora delovati skupaj z vgrajenimi napravami kot funkcionalna celota,
- natančnost pri dimenzioniranju mora biti takšna, da omogoči pravilno inštalacijo in operativnost vgrajenih naprav,
- dosežena mora biti zanesljivost za prenašanje obremenitev (npr. tlak, statične in dinamične obtežbe) v času delovanja in servisiranja naprave,
- dosežena mora biti odpornost proti kemičnim in biološkim obremenitvam snovi iz vode, blata, atmosfere, plinov ter proti temperaturi oziroma temperaturnim spremembam,
- dosežena mora biti varnost proti vzgonu, ko so objekti prazni,
- dosežena mora biti vodotesnost.

Posebne pozornosti morajo biti deležni elementi:

- prehodi med objekti in napravami,
- zveze med strojnimi in elektro elementi in napravami,
- dostopi k objektom in napravam,
- ventilacija in temperatura v objektih,
- oskrba z vodo,
- možnost za hitro praznjenje objektov,
- naprave za dvigovanje,
- skladišča za delovna sredstva in za nevarne snovi,
- bazeni,
- korozijska odpornost betonskih objektov.

Pri zasnovi, delovanju, vzdrževanju in pri rekonstrukciji morajo biti posebno pozorno rešeni naslednji elementi:

- podatki, ki so pomembni za statično in strojno dimenzioniranje elementov in naprav, kot so npr. obtežba, nosilnost, torzija, uporabnost, staranje itd.,
- poti, stopnice in podesti,
- grablje in sito s kompaktorjem,
- pokrovi, montažne odprtine, odprtine za čiščenje,
- premikajoči deli (kolesa ipd.),
- črpalke in kanali,
- vpihovala in kompresorji,
- merilna in kontrolna oprema,
- elektrooprema,
- zaščita materialov proti koroziji,
- kakovosti varjenja.

Pri zasnovi, gradnji in delovanju ČN je treba določiti in zasledovati:

- vplive na okolje,
- varnost objektov in naprav oziroma posameznih elementov,
- delovanje in vzdrževanje,
- rezervne dele in posebna orodja.

III. PREIZKUŠANJE KANALIZACIJE IN PREDAJA V UPRAVLJANJE

29. člen

(preizkušanje kanalizacije)

Vsak novozgrajeni kanal mora biti preizkušen na vodotesnost z zrakom oz. z vodo od jaška do jaška. Vodotesnost jaškov se preizkuša posebej.

Preizkus vodotesnosti lahko opravljajo le pooblaščen pravne ali fizične osebe. O preizkusu vodotesnosti mora biti izdelan zapisnik v skladu z veljavnimi normativi.

Vsak novozgrajeni kanal mora biti posnet s TV kamero, posnetek pa mora biti skladen s sistemom GIS in dokumentnim sistemom upravljavca javne kanalizacije.

30. člen

(vrste preizkusov)

Zmogljivost sistemov za odvod vode je potrebno preizkušati in presojeti med gradnjo, pri rekonstrukciji in obnovi, po zaključku posamezne gradbene faze, pa tudi med celotnim obdobjem uporabe.

Preskusi in presoje obsegajo:

- preizkus tesnosti z vodo po standardu SIST EN 1610,
- preizkus tesnosti z zrakom po standardu SIST EN 1610,
- preizkus infiltracije,
- preizkus s pregledom pohodnih kanalov,
- pregled s TV kamero,
- določitev sušnega odtoka,
- nadzor dotokov v sistem,
- nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik,
- nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu,
- nadzor nad dotokom na ČN.

Izbira vrste preizkusov in presoj je odvisna od tega, ali gre za nov ali že obstoječ sistem za odvod vode.

Po opravljenem preizkusu tesnosti se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta nadzorni organ in vodja gradbišča. Zapisnik o uspešno opravljenem preizkusu tesnosti je sestavni del investicijsko-tehnične dokumentacije.

Preizkus se mora izvajati po določilih poglavja 10 (Preizkušanje kanalov) standarda SIST EN 1610 ali po DIN 4033.

Pri tlačnem preizkusu po SIST EN 1610 z zrakom se uporablja preizkusni postopek LC.

31. člen

(predaja kanalizacije v upravljanje)

Investitor gradnje kanalizacije, ki ima značaj javne kanalizacije, mora le to predati v lastništvo Občini. Občina preda kanalizacijo v upravljanje izvajalcu gospodarske javne službe. Ob primopredaji, o kateri se sestavi zapisnik, mora investitor izročiti Občini, Občina pa upravljavcu naslednjo dokumentacijo:

- projekt z gradbenim dovoljenjem,
- projekt izvedenih del v skladu z ZGO,
- geodetski načrt novega stanja izdelan po določbah pravilnika o geodetskem načrtu in internih navodilih o katastru kanalizacijskega sistema izvajalca javne službe,
- posnetek s TV kamero, ki je skladen s sistemom GIS in dokumentnim sistemom upravljavca javne kanalizacije,
- zapisnik o preizkusu vodotesnosti,
- uporabno dovoljenje,
- evidence, knjigovodske in blagajniške podatke, listine o lastništvu, podatke o terjatvah in dolgovih in druge poslovne zadeve.

Na podlagi zapisnika o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe le-to vnese v kataster kanalizacijskega sistema, Občina pa v svoja osnovna sredstva.

32. člen

(dokumentacija za predajo v upravljanje)

V primeru, da gre za prevzem v upravljanje javne kanalizacije, ki jo je do tedaj upravljal vaški odbor ali druge pravne ali fizične osebe, ki ni bil organiziran po veljavnih predpisih v smislu ustrezne lokalne javne službe za odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode, so dovoljena odstopanja od zahtev. V tem primeru mora imeti javna kanalizacija, ki se predaja, vsaj:

- izdelan grafični prikaz javne kanalizacije v merilu najmanj 1:5000,
- izdelano hidravlično in sanitarno-tehnično analizo obstoječega stanja s predlogi morebitnih nujnih kratkoročnih sanacijskih ukrepov in oceno potrebnih vlaganj (sanacijski program),

- izdelano strokovno mnenje o splošnem stanju javne kanalizacije v smislu zadovoljevanja zahtev odloka o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode ter drugih veljavnih standardov in normativov za kanalizacijska omrežja za odvajanje in čiščenje odpadne komunalne in padavinske vode,
- izdelano strokovno mnenje o vključevanju javne kanalizacije v kratkoročni koncept odvajanja in čiščenja odpadne komunalne in padavinske vode,
- knjigovodske podatke za posamezne vrste objektov, če pa teh ni, je potrebno pridobiti ustrezne vrednostne podatke s pomočjo pooblaščenega cenilca,
- uporabno dovoljenje.

IV. PRIKLJUČEVANJE NA JAVNO KANALIZACIJO

33. člen

(soglasje za priključitev)

Investitor objekta, predvidenega za priključitev na javno kanalizacijo, si mora k lokaciji in gradnji objekta pridobiti soglasje izvajalca javne službe. S soglasjem se opredelijo pogoji za izgradnjo interne kanalizacije in priključitev na javno kanalizacijo.

Izvajalec javne službe mora v soglasju opredeliti:

- možnosti in tehnične pogoje priključitve objekta na javno kanalizacijo,
- koto priključitve in druge tehnične pogoje priključitve,
- zahteve o ureditvi prečiščenja in izgradnji kontrolnega jaška,
- pogoje glede posegov na obstoječo javno kanalizacijo,
- pogoje, katerim mora ustrezati odpadna voda za izpust v javno kanalizacijo,
- postopek za neposredno priključitev na javno kanalizacijo.

Izvajalec javne službe je dolžan izdati ali odkloniti soglasje skladno s predpisi o splošnem upravnem postopku.

34. člen

(potrebna dokumentacija za pridobitev soglasja)

Investitor predloži k vlogi za pridobitev soglasja iz prejšnjega člena ali pred priključitvijo objekta naslednjo dokumentacijo:

a) za pridobitev projektних pogojev je potrebno predložiti:

- dokumentacijo po Zakonu o graditvi objektov,
- podatki o investitorju,
- podatki o nameravani gradnji oziroma spremembi namembnosti,
- idejna zasnova s predpisanimi sestavinami po Pravilniku o projektni dokumentaciji.

b) za soglasje k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- dokumentacijo po Zakonu o graditvi objektov,
- vodilna mapa, načrti in elaborati po Pravilniku o projektni dokumentaciji.

c) za soglasje za priključitev novega objekta (če ni bilo že izdano v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja) in za priključitev obstoječega objekta na novo zgrajeno omrežje:

- dokumentacijo po Zakonu o graditvi objektov,
- podatki o investitorju,
- podatki o nameravani gradnji oz. spremembi namembnosti,
- idejna zasnova s predpisanimi sestavinami po Pravilniku o projektni dokumentaciji.

d) za soglasje za začasni priključek (začasni priključek se smatra do pridobitve gradbenega dovoljenja ali odstranitve objekta):

- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- hidravlični izračun s presojo vpliva na obstoječe razmere v omrežju za odvajanje in čiščenje,
- odločbo upravnega organa o začasnem objektu ali izjavo investitorja, da ni zaradi priključevanega objekta v nobenem prekrškovnem, kazenskem ali inšpekcijskem postopku oziroma je v postopku legalizacije,
- opis predvidene porabe vode,
- izjavo investitorja, da odpadne vode iz predvidene gradnje ne bodo vsebovale takih snovi, ki se ne bodo mogle mehansko ali biološko razgraditi,
- izjavo pristojne strokovne institucije o vplivu predvidene gradnje na podtalnico in vodne vire v primeru, da je predvidena gradnja v varstvenih pasovih obstoječih ali predvidenih vodnih virov.

e) za soglasje k vlogi za uporabno dovoljenje:

- situacijo izvedenega stanja kanalizacijskega priključka v merilu 1:1000 ali 1:500, potrjeno od izvajalca in nadzornega gradnje,
- izjavo investitorja, da odpadne vode iz predvidene gradnje ne bodo vsebovale takih snovi, ki se ne bodo mogle mehansko ali biološko razgraditi.

Izvajalec javne službe lahko z namenom, da racionalizira postopke, po lastni strokovni presoji za konkretne primere zmanjša obseg potrebne dokumentacije.

35. člen

(prijava priključka)

K prijavi za priključek mora investitor priložiti naslednje dokumente:

- gradbeno dovoljenje oz. dokaz o legalnosti gradnje (zemljiškoknjižni izpisek in potrdilo Upravne enote, da je bil objekt zgrajen pred letom 1967) ali soglasje za začasni priključek,
- potrdilo o plačanem komunalnem prispevku in ostalih prispevkih,
- plačilo komunalnega prispevka za začasni priključek se upošteva pri odmeri za stalni priključek.

36. člen

(pogodba o priključitvi)

Pred priključitvijo objekta na javno kanalizacijo ali že aktivirano interno kanalizacijo skleneta investitor in izvajalec javne službe pogodbo o priključitvi, s katero opredelita medsebojne obveznosti.

37. člen

(pregled priključka)

Na podlagi prijave za priključitev in predložene dokumentacije izvajalec javne službe odobri neposredno priključitev na javno kanalizacijo s tem, da izvede priključitev ali dopusti izvedbo pod neposredno kontrolo izvajalca javne službe.

Smatra se, da je priključek izveden, ko izvajalec javne službe pregleda priključek ter ugotovi ustreznost izvedbe. O pregledu in ustreznosti izvedbe izvajalec izda stranki obvestilo.

V primeru, da priključek ni zgrajen v skladu z izdanim soglasjem in določili tega pravilnika, se priključitev odloži, dokler se pomanjkljivosti ne odpravijo.

Določbe tega člena veljajo tudi za izvedbo začasnega priključka.

38. člen

(priključitev)

Priključitev na javno kanalizacijo se izvede v revizijskem jašku.

Uporabnik javne kanalizacije, ki je po odloku o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode dolžan na priključku zgraditi kontrolni jašek, si mora pred projektiranjem interne kanalizacije pridobiti od izvajalca javne službe smernice za izgradnjo kontrolnega jaška.

39. člen

(greznice)

Na območjih, kjer še ni urejenega odvajanja in čiščenja odpadne vode z javno kanalizacijo, je obvezna uporaba malih čistilnih naprav ali nepretočnih greznic. Izvajalec javne službe je dolžan zagotoviti:

- prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav,
- prevzem in čiščenje odpadne vode nepretočnih greznic,
- evidenco o izvoru, vrsti in količini prevzetega blata oziroma odplak.

Prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav in odplak iz nepretočnih greznic se izvaja skladno s pogoji pogodbe, ki jo je uporabnik dolžan skleniti z izvajalcem javne službe ali drugim pooblaščenim prevzemnikom odplak.

Stroške prevoza in predelave blata ter odplak krije uporabnik oziroma povzročitelj onesnaženja.

Odpadno vodo in goščo iz greznic je prepovedano zlivati v javno kanalizacijo, odvažati na javne ali kmetijske površine oziroma neposredno odvajati v površinsko ali podzemno vodo. Če uporabnik teh navodil ne upošteva, pristojni inšpekcijski organ določi izvedbo sanacijskih ukrepov. Če zavezanec v roku, ki je določen v inšpekcijski odločbi, teh ukrepov ne izvede, jih v njegovem imenu in na njegove stroške izvede drug za to usposobljen izvajalec.

V. NORMATIVI O SESTAVI ODPADNIH VODA IN ANALIZIRANJE

40. člen

V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati odpadno vodo samo v primeru, da ta ne vpliva škodljivo na naprave za odvajanje in čiščenje odpadne vode in na njihovo delovanje.

Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico.

41. člen

(mejne koncentracije)

Za dosego mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo.

Mejne vrednosti za izračun faktorja onesnaženosti so:

Element	Mejna vrednost (mg/l)
Aluminij	30,0
Arzen	0,075
Baker	0,35
Barij	3,5
Cink	1,5
Kadmij	0,075
Kositer	1,5

Krom (celotni)	0,375
Krom (VI)	0,075
Nikelj	0,35
Srebro	0,075
Svinec	0,35
Železo	20,0
Živo srebro	0,0075
Vsota tenzidov	25,0
Težko hlapne lipofilne snovi	75,0
Skupni dušik (kjeldahlov, nitritni, nitratni)	60,0
Adsorbirani organsko vezani halogeni (AOX)	0,4
Fosfor (celotni)	10,0
Kobalt	0,35
Sulfat	250,0

Za parametre, ki niso navedeni, se uporabijo vrednosti, določene v veljavni Uredbi o emisiji snovi in toplote iz virov onesnaževanja oz. v predpisih, ki urejajo normative za posamezno dejavnost.

42. člen

(ugotavljanje stopnje onesnaženosti)

Lastnosti odpadne vode se ugotavljajo z rednimi analizami vzorcev odpadne vode.

Uporabniki javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju svoje dejavnosti v tehnološkem postopku ali uporabljajo večje količine čistilnih sredstev in pri tem povzročajo obremenitev, večjo od 30 PE ali imajo v sestavi odpadne vode nevarne snovi, morajo v skladu s predpisi redno izvajati preiskave fizikalnih, kemijskih ali bioloških lastnosti odpadnih voda. Uporabnik javne kanalizacije mora en izvod vsake analize dostaviti izvajalcu javne službe v roku osmih dni po prejemu rezultatov analiz.

43. člen

(vzorčenje)

Odvzem in analiziranje vzorcev lahko opravlja samo pravna ali fizična oseba, ki ima pooblastilo pristojnega ministrstva.

Pooblaščen pravna ali fizična oseba mora vse rezultate analize odpadne vode, ki se izvajajo pri uporabnikih, ki odvajajo odpadne vode v javno kanalizacijo, s katero upravlja izvajalec javne službe, dostaviti izvajalcu javne službe istočasno kot uporabniku.

Pogostost ugotavljanja lastnosti odpadne vode se določa glede na letno porabo vode.

Pri porabi vode večji od 1000 m³ se ugotavljajo lastnosti odpadne vode dvakrat letno, pri porabi manjši od 1000 m³ pa enkrat letno. Upravljavalec lahko na osnovi rezultatov analiz zmanjša ali poveča število ugotavljanj lastnosti odpadne vode pri posameznem onesnaževalcu.

44. člen

(kontrolne analize)

Zaradi nadzora lastnosti odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, se opravljajo kontrolne analize odpadne vode.

Vzorec odpadne vode za kontrolno analizo se praviloma vzame v prisotnosti predstavnika uporabnika javne kanalizacije in predstavnika izvajalca javne službe. O odvzemu vzorca se napravi zapisnik.

Kadar se s kontrolno analizo ugotovi, da odpadna voda vsebuje škodljive snovi nad določenimi mejnimi koncentracijami, mora uporabnik javne kanalizacije takoj pristopiti k sanaciji razmer in izvajalcu javne službe povrniti morebitno nastalo škodo na objektih javne kanalizacije ter stroške kontrolne analize.

Za ugotavljanje lastnosti odpadne vode je odločilna analiza reprezentativnega vzorca, za ugotavljanje mejnih koncentracij škodljivih snovi pa normativi, določeni v predpisih o emisijah snovi in toplote.

45. člen

(izredne analize)

V primeru večjih okvar na napravah posameznega uporabnika javne kanalizacije, ki bi lahko povzročile izpust odpadne vode, ki ne ustreza predpisom v javno kanalizacijo, se opravijo izredne analize odpadne vode na stroške uporabnika. V takih primerih se takoj obvesti inšpektorat za varstvo okolja.

46. člen

(ugotavljanje onesnaženosti)

Onesnaženost odpadne vode se ugotavlja po njenih fizikalnih, kemijskih in biokemijskih lastnostih.

Onesnaženost odpadne vode, ki se odvajajo v javno kanalizacijo, se ugotavlja po naslednjih kriterijih:

- usedljivost (U) po Imhoffu v ml/l v 120 minutah,
- kemijska potreba po kisiku (KPK) s K-bikromatom ($K_2Cr_2O_7$),
- strupenost (S) za bakterije kot faktor potrebne razredčenosti odpadne vode, da ta ne deluje več zaviralno na razvoj bakterij,
- vsebnost težkih kovin (K) in drugih snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 41. členu ali vrednosti, ustrezne za posamezno dejavnost.

47. člen

(faktor onesnaženosti)

Pri uporabnikih javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju dejavnosti se ugotavlja faktor onesnaženosti odpadne vode. Faktor onesnaženosti (F) je razmerje med onesnaženostjo odpadne vode uporabnika (i) in onesnaženostjo komunalne odpadne vode (f).

Faktor onesnaženosti je eno od meril za določitev prispevka za čiščenje odpadne vode.

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporablja naslednja formula:

$$F = 0,40 \times U_i/U_f + 0,60 \times KPK_i/KPK_f + 0,15 \times S_i/S_f + 0,15 \times K_i/K_f$$

pri čemer je:

F faktor onesnaženosti

U_i usedljivost industrijske odpadne vode po Imhoffu v 120 minutah

U_f usedljivost komunalne odpadne vode po Imhoffu v 120 minutah, ki je določena kot konstanta 5 ml/l

KPK_i izmerjena kemijska potreba po kisiku izmerjene odpadne vode s K-bikarbonatom

KPK_f kemijska potreba po kisiku komunalne odpadne vode s K-bikromatom, ki je določena kot konstanta 250 mg O₂/l

S_i strupenost industrijske odpadne vode kot faktor razredčenosti, da odpadna voda ne deluje več zaviralno za razvoj bakterij (test po Offhausovi metodi)

S_f strupenost komunalne odpadne vode kot faktor razredčenosti, da odpadna voda ne deluje več zaviralno za razvoj bakterij (test po Offhausovi metodi)

K_i vsebnost težkih kovin in snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 57. členu ali uredbah o omejenih vrednostih

K_f mejne koncentracije težkih kovin in snovi, ki so določene v 57. členu ali v uredbah omejene vrednosti.

Kadar je onesnaženost odpadne vode (i) po posameznih kriterijih manjša, kot je določena za komunalno odpadno vodo (f), se v števcu uporabi konstanta, določena za komunalno odpadno vodo. Kriterija S in K se prištevata samo, kadar je količnik ulomka večji od ena.

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporabljajo podatki iz analiz reprezentativnih vzorcev. Za kontrolno analizo se lahko uporabi tudi trenutni vzorec, vendar se faktor onesnaženosti uporabi samo za mesec, v katerem je bil vzorec odvzet. Kadar se faktor ugotovi z analizo reprezentativnega vzorca, se tako izračunan faktor onesnaženosti uporablja do naslednjega rednega odvzema takega vzorca.

Podatki iz kontrolne analize se uporabijo samo, če so ugotovljene koncentracije višje kot pri analizi reprezentativnega vzorca.

Faktor onesnaženosti se uporablja za izračun prispevka za čiščenje.

48. člen

Pri določanju količin odpadne vode, mejnih koncentracij škodljivih snovi ali potrebnih učinkov predčiščenja lahko izvajalec javne službe za določenega uporabnika:

- predpiše namesto najvišjih dopustnih koncentracij škodljivih snovi najvišjo dovoljeno dnevno količino onesnaženja,
- predpiše strožje pogoje, kot so predpisani,
- določi izjemne pogoje za izpuščanje odpadnih voda v skladu s predpisi.

VI. ZAGOTAVLJANJE OBRATOVANJA, VZDRŽEVANJA IN NADZORA JAVNE IN INTERNE KANALIZACIJE

49. člen

Izvajalec javne službe ima ob vsakem času pravico dostopa do vseh javnih kanalizacijskih objektov in naprav zaradi njihovega vzdrževanja, meritev ali snemanj, zaznamovanj in drugih dejavnosti ne glede na to, kdo je lastnik oziroma imetnik pravice uporabe teh objektov oziroma naprave ali zemljišča, na katerem so kanalizacijski objekti ali naprave.

50. člen

Vsakdo, ki povzroči materialno škodo na kanalizacijskem omrežju, objektih in napravah oziroma povzroči škodo zaradi škodljivih odpadnih voda, je dolžan to škodo povrniti.

51. člen

Izvajalec javne službe je dolžan skrbeti za nemoteno obratovanje, vzdrževanje ter nadzor delovanja in uporabe javne kanalizacije. Nadzor uporabe javne kanalizacije obsega tudi nadzor obratovanja in vzdrževanja interne kanalizacije. O obratovanju, vzdrževanju in nadzoru objektov javne kanalizacije se mora voditi posebna evidenca.

52. člen

Pri vzdrževanju javne kanalizacije mora izvajalec javne službe zagotavljati predvsem:

- tekoči nadzor stanja na objektih javne in interne kanalizacije, ki obsega sistematične preglede, kontrolo iztokov in priključkov,
- zasledovanje in analiziranje podatkov iz kontrolnih instrumentov ter zbiranje predlogov in pripomb uporabnikov javne kanalizacije,
- sistematično čiščenje in vzdrževanje objektov javne kanalizacije,
- čiščenje in popravilo javne kanalizacije.

Za redno obratovanje in vzdrževanje črpališč in ČN mora izvajalec javne službe sprejeti poslovnik o obratovanju za posamezen objekt, za druge objekte pa letni plan vzdrževanja v skladu z operativnim programom obratovanja in vzdrževanje.

53. člen

Z odpadki, ki nastajajo v procesih odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda izvajalec ravna v skladu z veljavnimi predpisi in programom ravnanja z odpadki.

54. člen

Enkrat letno se mora na vseh kanalizacijskih objektih opraviti deratizacija v skladu s predpisi o deratizaciji.

55. člen

O obratovanju, vzdrževanju, intervencijah in drugi problematiki v zvezi z odvajanjem in čiščenjem odpadne vode se najmanj enkrat letno sestavi pisno poročilo, ki je na voljo organom nadzora in kontrole. Rok hranjenja tega poročila je 5 let od datuma sestave poročila.

VII. KATASTER JAVNE KANALIZACIJE

56. člen

Izvajalec javne službe vodi kataster javne kanalizacije v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema.

57. člen

Za vsak objekt javne kanalizacije mora biti izdelan projekt izvedenih del v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema.

Vsebovati mora podatke, ki jih uporablja kataster izvajalca javne službe.

58. člen

Projekt izvedenih del mora investitor predati izvajalcu javne službe skupaj z ostalo v Zakonu o graditvi objektov predpisano dokumentacijo ob predaji objekta v upravljanje ali pa izdelavo takega projekta naročiti pri izvajalcu javne službe pred začetkom gradnje.

59. člen

Izvajalec javne službe mora voditi posebno evidenco priključkov na javno kanalizacijo.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen

Uporabniki javne kanalizacije, ki morajo v skladu z Odlokom o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode zgraditi naprave za predčiščenje odpadne vode, lovilce olj in maščob ter kontrolne jaške, morajo to storiti najkasneje v roku dveh let po uveljavitvi tega pravilnika.

73. člen

Lastniki propustnih greznic morajo le-te preurediti v skladu s pravilniki in standardi v nepropustne ali zgraditi malo čistilno napravo v rokih, navedenih v Pravilniku o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske vode, ki je izdan s strani pristojnega ministrstva.

74. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Župan
Občine Straža
Alojz Knafelj, l.r.

Št. 00700-6/2012-1
Straža, 03. 07. 2012

Predlog